



JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 12. september 2024
Kontor: HR-kontoret
Sagsbeh: Klara Seirup Særkjær
Sagsnr.: 2024-07556
Dok.: 3328983

Besvarelse af spørgsmål nr. 1051 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1051 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 6. juni 2024. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rosa Lund (EL).

Peter Hummelgaard

/

Rebecca Blomqvist Lund

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1051 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for forskellene på politiets og forsvarrets psykologtjeneste og tilbud til veteraner?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Rigspolitiet skal indledningsvist bemærke, at begrebet ”veteran” ikke normalt benyttes og ikke direkte kan overføres til en politimæssig kontekst, idet der er væsensforskellige arbejdsvilkår de to områder imellem.

I en politimæssig kontekst er en ”veteran” en ansat eller tidligere ansat, der har bidraget til – eller bevidnet – en politioperativ opgaveløsning gennem sit arbejde og derved potentielt har været udsat for voldsomme og belastende hændelser. Indgangsvinklen til støtte i politiet er opgave- og hændelsesbaseret.

Rigspolitiet skal bemærke, at det er særligt kendetegnende for politiet – til forskel fra Forsvaret – at ansættelsesforholdet for manges vedkommende varer hele arbejdslivet. Gennem et langt arbejdsliv i politiet vil ansatte, som indgår i det politioperative arbejde, kontinuerligt blive udsat for voldsomme hændelser af forskellig karakter og grad af påvirkning. Ansatte i politiet eksponeres løbende for følelsesmæssig belastning med potentiel slitage til følge, og erhvervet betragtes som højrisikoerhverv for udvikling af PTSD. Belastninger akkumuleres gennem arbejdslivet, og der kan ske retraumatisering i form af, at tidligere traumatiske hændelser reaktiveres af nye.

For politiets ansatte er chikane og trusler ydermere en iboende risikofaktor ved jobbet. Mange ansatte har bopæl og arbejde i samme område, hvilket kan medføre, at arbejdsliv og privatliv kan flyde sammen med eventuel betydning for familie og pårørende.

For så vidt angår politiets psykologiske støttetilbud kan Rigspolitiet oplyse, at støttetilbuddet alene omfatter nuværende ansatte. Politiets psykologiske støttetilbud indebærer, at der tilbydes korterevarende psykologiske forebyggelsestilbud/støttende tiltag (mellem 3-5 samtaler), mens tidligere ansatte og pårørende ikke er omfattet af dette tilbud.

Politiet har derudover et socialfagligt støtte- og rådgivningstilbud ved alvorlig fysisk og psykisk tilskadekomst i tjenesten. Både nuværende og tidligere ansatte i politiet samt deres pårørende er omfattet af dette tilbud.

Rigspolitiet kan afslutningsvis oplyse, at belastede medarbejdere i politiet, herunder medarbejdere med en egentlig belastningsdiagnose, i dag tilbydes et monofagligt tilbud (dvs. et psykologfagligt tilbud og ikke et tværfagligt tilbud) med et begrænset antal psykologiske støttesamtaler ved Rigspolitiets psykologtjeneste.

I forhold til højt specialiseret behandlingstilbud er både nuværende og tidligere ansatte i politiet henvist til de regionale PTSD-tilbud. For at komme i betragtning til disse kræves en betydelig belastningsreaktion, ligesom der ses betydelig ventetid på udredning samt markante regionale forskelle.”

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Forsvarsministeriet, der har oplyst følgende:

”Veterancentrets Militærpsykologiske Afdeling består af to sektioner: ’INTOPS’, der arbejder med forebyggende indsatser målrettet soldater, som skal udsendes i internationale operationer, og ’Klinikken’, som arbejder med behandling af psykiske efterreaktioner, herunder posttraumatisk belastningsreaktion (PTSD).

Veterancentret, herunder Militærpsykologisk Afdelings tilbud, retter sig mod Forsvarsministeriets veteraner, som defineret i Danmarks Veteranpolitik fra 2016. Heri fremgår det, at: ”*En veteran er en person, der på baggrund af en beslutning truffet af Folketinget, regeringen eller en minister har været udsendt i mindst én international mission. (...) Veteranpolitikken gælder for veteraner, der har været udsendt i regi af Forsvarsministeriet*”.

Veterancentrets Militærpsykologiske Afdeling yder psykologbistand både før, under og efter udsendelse. Herunder gennemfører psykologer forebyggende missionsforberedende undervisning forud for udsendelse, kontaktbesøg ved større enheder under udsendelse samt obligatoriske hjemkomstsamtaler umiddelbart efter udsendelsen. Kontaktbesøg kan også gennemføres ved missioner, hvortil der indgår et større antal enkeltmandsudsendte, men da normalt kun efter direkte aftale med Forsvarskommandoen.

I tilfælde af særlige hændelser iværksættes tillige krisepsykologisk støtte i missionsområdet.

Såfremt der efter en udsendelse er tale om udsendelsesrelaterede psykiske problemstillinger hos veteraner og veteraners nære pårørende, har både veteraner og deres nære pårørende livslang adgang til støtte og behandling.

Veteraner og deres nære pårørende har adgang til kontakt til psykologer i Veterancentret via den telefoniske dagvagt. I dagvagten yder psykologerne rådgivning og støtte og vurderer, om der er behov for iværksættelse af nogle af Veterancentrets forskellige faglige tilbud.

Når en henvendelse vurderes, anlægger psykologerne i Veterancentret et helhedsperspektiv, hvor det overvejes, om andre parter bør inddrages for at sikre et bredt samarbejde og de bedste forudsætninger for at støtte den pågældende veteran eller pårørende. Det kan ske gennem samarbejde med Veterancentrets øvrige fagprofessionelle (socialrådgivere, beskæftigelsesrådgivere, opsøgende rådgivere og specialiserede børne- og ungerådgivere) og forskellige eksterne aktører. Dermed er der i Veterancentret mulighed for at igangsætte koordinerede tværfaglige forløb med forskelligartede faglige indsatser. Disse forløb udarbejdes, så der er fokus på de samlede behov hos veteranerne og deres pårørende.

Veterancentret tilbyder såvel korte støttende psykologforløb af 5-10 sessioner som egentlige psykoterapeutiske behandlingsforløb, når der er behov for det. Behandlingsforløbene gennemføres som individuel terapi, parterapi og gruppeterapi.

Behandlingsforløbene kan have forskellig længde efter behov og kan forløbe over en lang periode, ligesom der er mulighed for genhenvendelse efter et afsluttet forløb ved fornyet behov. Der er tale om forskellige former for psykoterapeutiske behandlingsforløb, som baserer sig på bedste faglig viden på området.

Herudover deltager Militærpsykologisk Afdeling i klinisk forskning og udvikling på området med fokus på at opnå størst mulig behandlingseffekt.

Særligt for PTSD-ramte veteraner tilbyder Veterancenteret kropsterapeutiske forløb (Basic Body Awareness Therapy), der varetages af særligt uddannede fysioterapeuter. En indsats der ofte foregår i synergi med et psykoterapiforløb.

Der henvises i øvrigt til Forsvarsministeriets bidrag til Justitsministeriets besvarelse af 19. april 2024 af spørgsmål nr. 245 (Alm. del) fra Folketingets Beskæftigelsesudvalg.”